

Γιατί ο Θεός ήταν τόσο σκληρός στις γυναίκες και τα φίδια;

Μετάφραση άρθρου του Clarence Darrow ^[1], του έτους 1929.

Τελευταία έχω διερωτηθεί αρκετά γύρω από μια θεολογική ερώτηση που ίσως είναι δυνατόν κάποιος αναγνώστης να απαντήσει. Ίσως κάποιος άλλος να έχει βρει το μπελά του μ' αυτήν πρωτύτερα, αλλά εγώ δεν έχω δει αυτό το θέμα ποτέ γραμμένο και είναι δυνατό να είναι καθαρά δική μου ανακάλυψη. Είναι φυσικό ότι, ενδιαφέρομαι πάρα πολύ για τη θρησκεία και έχω μελετήσει καλά την *Γένεσιν*, όπως κάθε ένας οφείλει να το κάνει. Το πώς προήλθε το ανθρώπινο γένος, για να μη μιλήσουμε για τη Γη, καθίσταται πολύ απλό ερώτημα στο θεόπνευστο βιβλίο.

Όταν ο Θεός εποίησε τον Αδάμ κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο που μπορούσε, μετά ανακάλυψε ότι ο Αδάμ ήταν μόνος, και γι' αυτό έφτιαξε την Εύα για να του κάνει συντροφιά. Μετά πλέον δεν ήταν ποτέ ξανά μοναχός του. Ο Θεός επίσης εδημιούργησε όλα τα είδη των φυτών και των ζώων, και ανάμεσα σ' όλα τα ζώα έφτιαξε «τον όφιν» (το φίδι), και είτε ο Θεός είτε ο γραμματέας του είτε κάποιος άλλος, είπε ότι το φίδι ήταν το «ευφυέστερον» από όλα τα ζώα του αγρού. Εννοείται πως αν εξαιρέσουμε αυτή την ιστοριούλα, με μεγάλη δυσκολία θα πίστευα ότι το φίδι ήταν το πιο έξυπνο από τα ζώα. Τουλάχιστον δεν έχει το μυαλό που πολλά άλλα ζώα διαθέτουν. Παρ' όλα ταύτα, αυτό δεν είναι το σημείο που με απασχολεί. Ο Θεός έβαλε τον Αδάμ και την Εύα στον κήπο και τους έδωσε δικαίωμα να τρώνε τα πάντα εκτός από τον καρπό του Δένδρου της Γνώσεως. Αυτό μου φαίνεται αρκετά εύλογο, αφού οι εκλεγμένοι πράκτορες του Θεού εδώ στη Γη είναι πάντοτε απασχολημένοι με το να εμποδίζουν τον κόσμο από το να φάγει αυτό τον καρπό. Σ' αυτή την προσπάθεια έχουν καταπληκτική επιτυχία.

Αλλά αυτό όπως και πριν δεν είναι το κύριο σημείο. Μια μέρα το φίδι ήλθε στην Εύα και της είπε κάτι για να φάει αυτό τον απαγορευμένο καρπό. Εκεί λοιπόν η Εύα είπε στο φίδι —η γλώσσα στην οποία συνομίλησαν δεν έχει καταγραφεί— ότι ο Θεός τής είχε πει, ή τουλάχιστον τον είχε ακούσει αφού απ' αυτόν προήλθε: «Εσείς δεν θα φάτε απ' αυτόν ούτε θα τον αγγίξετε για να μην αποθάνετε». Και τότε λοιπόν το φίδι λέγει ότι ακόμα και αν έτρωγε δεν θα απέθνησκε. Ούτε αυτό με ενδιαφέρει. Ποιος έχει δίκιο θα το αφήσω μεταξύ του Θεού και του φιδιού. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, σε σύντομο χρονικό διάστημα ο Αδάμ και η Εύα άκουσαν τη φωνή του Θεού που περιπατούσε μέσα στον κήπο κατά το δειλινό εκείνης της ημέρας και κρύφτηκαν ανάμεσα στα δένδρα. Και ο Θεός μιλώντας στον Αδάμ και τους ρώτησε γιατί έσπευσαν να κρυφτούν, και ο Αδάμ απάντησε επειδή ήταν γυμνοί. Σ' αυτό το σημείο ο Θεός είχε ένα προαίσθημα ότι δεν θα είχαν ανακαλύψει πως ήταν γυμνοί εάν δεν είχαν φάγει τον απαγορευμένο καρπό. Ο Θεός ρώτησε τον Αδάμ γιατί τον έφαγε. Και ο Αδάμ έριξε όλο το βάρος στην Εύα που τον δελέασε. Και όταν ο Θεός μίλησε στην Εύα γι' αυτό το ζήτημα, εκείνη έριξε όλες τις ευθύνες στο φίδι. Έτσι δεν έμεινε τίποτα για τον Θεό παρά να αναγγείλει καταδίκη, και αρχίζοντας από το φίδι του λέγει: «Είσαι καταραμένο πάνω από όλα τα ζώα και πάνω από κάθε θηρίο του αγρού. Πάνω στην κοιλιά σου θα προχωράς και χώμα θα τρως όλες τις μέρες της ζωής σου. Και θα βάλλω εχθρότητα ανάμεσα σε σένα και την γυναίκα, και ανάμεσα στο σπέρμα σου και το δικό της σπέρμα [2]. Αυτό **θα σου συντρίβει** την κεφαλή και συ **θα του δαγκώνεις** [3] τη φτέρνα». Θα ήταν πολύ ενδιαφέρον να μάθουμε πως το φίδι προχωρούσε πριν από αυτή την κατάρα, αλλά δεν υπάρχει τίποτα γι' αυτό μέσα στη Γένεσιν ή κανένα άλλο μέρος του αγίου βιβλίου. Θα ήταν επίσης πολύ ενδιαφέρον να μάθουμε πως το φίδι μετά απ' αυτή τη στιγμή τα κατάφερε να ζει τρώγοντας χώμα, αλλά ούτε κι' αυτό έχει ποτέ εξηγηθεί, μέχρις ότου οι φυσιοδίφες ανακάλυψαν ότι έτρωγε άλλες τροφές .

Μετά την αναγγελία της καταδίκης πάνω στο ερπετό, ο Θεός γύρισε στην Εύα και είπε: «Θα πολλαπλασιάσω σε μεγάλο πλήθος τις λύπες σου, τις θλίψεις σου και τους στεναγμούς σου. Με πόνους θα γεννάς τα παιδιά σου, θα εξαρτάσαι πάντοτε από τον άνδρα σου και η επιθυμία σου θα είναι του ανδρός σου και αυτός θα είναι ο κύριός σου».

Όταν πλησίασε τον Αδάμ του είπε: «Επειδή άκουσες την κακή συμβουλή της γυναίκας σου και έφαγες από τον καρπό του δένδρου, από το οποίο και μόνον σου έδωσα εντολή να μην φας, καταραμένη θα είναι η γη με τα έργα σου. Με λύπες και

κόπους θα κερδίζεις την τροφή σου από τη γη όλες τις μέρες τις ζωής σου. Αγκάθια και τριβόλια θα σου φυτρώνει η γη και θα τρέφεται με τα χόρτα του αγρού. Σε όλο το διάστημα της ζωής σου με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου, μέχρις ότου αποθάνεις και το σώμα σου επιστρέψει στη γη από την οποία έχεις πλασθεί. Διότι χώμα είναι το σώμα σου και στο χώμα θα καταλήξει και χώμα θα γίνει».

Το χωρίο είναι λίγο ασαφές ως προς το λόγο για τον οποίον ο Αδάμ έγινε καταραμένος. Επειδή άκουσε την γυναίκα του ή επειδή έφαγε τον καρπό; Αλλά και αυτό δεν αξίζει να συζητηθεί διεξοδικώς. Ένεκα αυτής της φοβερής θεολογικής αμαρτίας του φαγώματος του καρπού του δένδρου της γνώσεως, όλοι οι άνθρωποι από κει και πέρα εγεννήθηκαν με το προπατορικό αμάρτημα και μέσα στην αθλιότητα και προορίσθηκαν για τη φλεγόμενη κόλαση αιωνίως. Για περισσότερες λεπτομέρειες διαβάστε το βιβλίο *Westminster Catechism* [⁴] ή οποιαδήποτε άλλη ορθόδοξη εγκεκριμένη πηγή (κατηχήσεως).

Καθένας με αίσθηση δικαιοσύνης ίσως να έλεγε ότι ο Αδάμ και η Εύα και το φίδι έλαβαν ότι τους άξιζε. Ότι η τιμωρία δεν επήκειτο μόνο για τον Αδάμ και την Εύα και το φίδι, αλλά και για όλους τους «απογόνους και κληρονόμους των» μέχρι της συντελείας του χρόνου. Προφανώς όμως ο Θεός μαλάκωσε λιγάκι, και έστειλε τον μονογενή του υιό για να σταυρωθεί έτσι ώστε οι άνθρωποι να ανακουφιστούν από τη φωτιά της κολάσεως και να εισέλθουν στη χαρούμενη κατάσταση της αιωνίας ευλογίας υπό τον μόνο και απλόν όρο ότι θα πιστεύουν αυτή την «ιστορία». Σίγουρα τίποτε δεν θα μπορούσε να είναι πιο δεκτό απ' αυτό, και δεν θα περίμενε κανείς καμιά μεγαλύτερη αμοιβή σε φτηνότερη τιμή. **Αλλά αυτό δεν είναι έτσι.**

Να τι είναι αυτό που με ενοχλεί. Επειδή λοιπόν ο Μέγας Ιεχωβάς μαλάκωσε και έστειλε τον μονογενή του υιό να αποθάνει στο σταυρό, όλοι εμείς σωθήκαμε από τη φωτιά της κολάσεως εκτός εάν είμαστε τόσο αμαρτωλοί και διεφθαρμένοι που να μην πιστεύουμε αυτή την «ιστορία». Αλλά τί τρέχει με την Εύα και το φίδι; Οι θυγατέρες της Εύας ακόμα φέρουν την κατάρα και κάθε μωρό που γεννιέται από τότε [ακόμη και μετά τον σταυρικό θάνατο του υιού του Θεού] έρχεται στον κόσμο με πόνους και ταλαιπωρίες της μάνας του, και όλα αυτά εξ αιτίας της κατάρας που επιρρίφθηκε στην αρχική μητέρα του ανθρωπίνου γένους.

Και με το φίδι τί έγινε; Γιατί ο Θεός δεν έδωσε στην Εύα και στο φίδι μια ευκαιρία όταν ακόμα ασχολιόταν με αυτά τα πράγματα και είχε μαλακώσει η καρδιά του; Γιατί πρέπει όλα τα μικρά φιδάκια που έρχονται στον κόσμο, αιωνίως να είναι

αναγκασμένα να προχωρούν πάνω στις κοιλιές τους αντί να περπατούν πάνω στις ουρές τους όπως πιθανόν να έκαναν πριν από την κατάρα; Γιατί άραγε πρέπει ακόμα το σπέρμα [οι απόγονοι] της γυναίκας να συντρίβει [-βουν] τις κεφαλές ή τα στόματα των φιδιών με πέτρες ή άλλα αντικείμενα;

Εάν κανείς ήθελε να καθορίσει τα κίνητρα του Θεού όπως καθένας θα έκανε σε κάθε άλλη περίπτωση, θα έλεγε ότι κάποιο γρανάζι του Θεού ξεγλίστρησε ή ότι ο Θεός έχει κάποια ιδιαίτερη έχθρα εναντίον των γυναικών και των φιδιών.

Ιωάννης Νεοκλής Φιλάδελφος Μ. Ρούσσο

Υποσημειώσεις του συγγραφέα και μεταφραστή

[1: Ο **Clarence Darrow**, 1857-1938, ήταν Αμερικανός δικηγόρος, λέκτορας, συγγραφέας και μέγας σκεπτικιστής. Έγινε πολύ διάσημος λόγω των πολιτικών και θρησκευτικών τοποθετήσεών του και λόγω του **Νόμου της μαϊμούς** ή του **πιθήκου** (Monkey Law) και της σχετικής δίκης. Ο Νόμος αυτός ήταν ο Νόμος της Πολιτείας Tennessee που απαγόρευε τη διδασκαλία της Θεωρίας της Εξελίξεως του Charles Darwin και άλλων σε όλα τα σχολεία της εν λόγω πολιτείας. Ο Νόμος αυτός προσεβλήθη από τον καθηγητή γυμνασίου-λυκείου John Thomas Scopes, ο οποίος ήταν δάσκαλος της βιολογίας και προπονητής της ομάδας αμερικανικού football του σχολείου της μικρής πόλης Dayton. Ο Scopes επίτηδες ισχυρίστηκε ότι δίδαξε τη θεωρία της εξελίξεως στο σχολείο του, παρά τη ρητή απαγόρευση του Νόμου. Στο δικαστήριο, τον Ιούλιο του 1925, κύριος ενάγων και υπερασπιστής του Νόμου ήταν ο πολιτικός των Δημοκρατικών (τρεις φορές υποψήφιος για την προεδρία, αλλά αποτυχών) William Jennings Bryan. Οι λόγοι του ήταν, ως συνήθως, ψηφοθηρικοί αφού η αδαής και θρησκόληπτη πλειοψηφία του λαού ήταν υπέρ του Νόμου, αλλά ήταν και θρησκοληπτικοί καθώς διακατείχετο από ατυχείς θρησκευτικές και αντιεπιστημονικές αντιλήψεις. Εκείνη την εποχή οι ΗΠΑ έβραζαν από θρησκευτικές διαμάχες και φανατισμό, πράγμα που ισχύει και σήμερα. Υπερασπιστής του κατηγορουμένου ήταν ο πασίγνωστος, φιλελεύθερος, σκεπτικιστής δικηγόρος Clarence Darrow. Εκεί βρήκε την ευκαιρία να γελοιοποιήσει τον Bryan και τις πίστεις του. Για τα προσχήματα όμως, ο Scopes κρίθηκε ένοχος από το δικαστήριο και τιμωρήθηκε με ένα ευτελές χρηματικό πρόστιμο. Η καταδίκη του τελικά αντεστράφη δύο χρόνια αργότερα κατά την

έφεση, ένεκα τεχνικών λόγων όπως προφασίστηκαν. Ο Νόμος έπειτα απ' αυτά τα γεγονότα τέθηκε στο περιθώριο. (Ο Bryan συμπτωματικώς απέθανε μια εβδομάδα μετά τη δίκη. Όπως είπαν μερικοί σκεπτικιστές, ο Θεός έριξε ένα βέλος για να σκοτώσει τον Darrow αλλά αστόχησε και σκότωσε τον Bryan.). Η δίκη αυτή έμεινε στα χρονικά των ΗΠΑ, όπως και στα παγκόσμια χρονικά, υπό τον τίτλο *Monkey Trial* (Η Δίκη της Μαϊμούς ή του Πιθήκου). Το κανάλι PBS της αμερικανικής τηλεόρασης έχει κυκλοφορήσει και μία τηλεοπτική ταινία με τίτλο "*Monkey Trial*". (Μήπως αυτή η ιστορία σας θυμίζει άλλες παρόμοιες;.)]

[2: Η ορθόδοξη *Μασόρα* στα Εβραϊκά γράφει μια λέξη που στα Αγγλικά την μεταφράζει ως «seed, offspring» και άρα στα Ελληνικά είναι «σπόρος, απόγονος», όπως την αποδίδουν και μερικές χριστιανικές εκδόσεις της *Βίβλου*. Εδώ λοιπόν χρησιμοποιείται μια λέξη σε ενικό αριθμό με συνολικό ή συνεκδοχικό νόημα. Όπως π. χ. λέμε: «χωρίς "χρήμα" δεν κάνεις τίποτα!», κλπ. Επειδή οι Εβδομήκοντα(δύο) και μετά απ' αυτούς η λατινική *Vulgata* χρησιμοποιούν τη λέξη «σπέρμα» και «semen», η οποία χρησιμοποιείται και επί του σπέρματος εξ άρρενος, αλλ' εδώ όμως έχει την έννοια του απογόνου ή τέκνου, οι διάφοροι χριστιανοί ερμηνευτές και δογματιστές μας λένε ότι η χρήση της λέξεως «σπέρμα» επί γυναικός υπονοεί τον Ιησού Χριστό ως υιόν της Εβραίας παρθένου Μιργιάμ (Μαρία), ή οποία τον έφερε στον κόσμο δι' επεμβάσεως τού Αγίου Πνεύματος και άνευ μεσολαβήσεως ανδρικού σπέρματος! Πώς να βγαίνει άραγε αυτή η αλληλουχία πίσω απ' αυτά;]

[3: Προσέξτε τους εξακολουθητικούς τύπους των μελλόντων χρόνων των ρημάτων. Δεν είναι χρόνοι στιγμιαίοι όπως τους παραφράζουν οι διάφορες χριστιανικές μεταφράσεις της *Παλαιάς Διαθήκης* διά να εξυπηρετήσουν δήθεν χριστιανικές προφητείες και την πρώτη αναγγελία περί του Μεσσία Χριστού. Βλέπετε στους Εβδομήκοντα(δύο) και γενικώς στην αρχαία Ελληνική γλώσσα ο στιγμιαίος και ο εξακολουθητικός μέλλων έχουν τον ίδιο τύπο και έτσι οι Χριστιανοί διάλεξαν αυτόν που τους βόλευε. Στις Εβραϊκές γραφές όμως έχομε χρόνους συνεχείας.]

[4: *Westminster Catechism*: Είναι η κατήχηση που προσφέρει στους νεοφωτίστους της η Πρεσβυτεριανή Εκκλησία. Πρόκειται για ένα μεγάλο συγγραφικό έργο που περιέχει όλα όσα διδάσκουν οι Πρεσβυτεριανοί στα κατηχητικά σχολεία τους. (Αποτελούν και αυτοί μια από τις χιλιάδες αιρέσεις της μόνης αληθινής θρησκείας, του Χριστιανισμού!...). Οι Ορθόδοξοι έχουν τις δικές τους κατηχήσεις, κ.ο.κ.]

Σημείωση του συγγραφέα και μεταφραστή

Η δημιουργία του ανθρώπου που αναφέρεται αντιφατικά σε δύο διαφορετικά μέρη

της Γενέσεως, 1: 26-31 και 2: 4-25, μέχρι την εκδίωξη των Πρωτοπλάστων από τον Παράδεισο, 3: 1-24, αποτελούν κλεψίτυπους και κακο-αντιγραμμένους Αιγυπτιακούς και μεσανατολιτικούς Σουμεριακούς μύθους από το Εβραϊκό ιερατείο. Η αντιγραφή και ανάπλαση, πέραν όλων όσων διεξοδικά αποκαλύπτει στο εδώ άρθρο του ο αείμνηστος νομικός **Clarence Darrow**, περιέχει: Τρομακτικές ανακολουθίες, κραυγαλέες αντιφάσεις, ανύπαρκτα μέρη επί της γης, κλπ. Ακόμα, ενώ είμαστε στην έκτη ημέρα της δημιουργίας ο χρυσόλαγνος Εβραϊκός και ταυτοχρόνως απαξιωτικός Χριστιανικός Θεός ήδη από τότε έβαλε στον νου του την ιδιαίτερη αξία του χρυσού και των πολυτίμων λίθων, 2: 11-12, και μετά μας ομιλεί διά την ήδη ύπαρξη Αιθιοπών και Ασσυρίων, 2: 13-14. (Περί τούτων διαβάσετε τα τρία πρώτα κεφάλαια της Γενέσεως, και τις σελίδες 167-176 από το βιβλίο του δ. Θεολογίας Αργύρη Δημ. Τσακαλία: *Βίβλος Ακατάλληλη δι' Ενηλίκους*, Εκδόσεις Μάριος Βερέττας, 1998. Βλέπε και Λέο Ταξίλ, *Διασκεδαστική Βίβλος*, Μετάφραση από τα Γαλλικά διά μέσου των Ρωσικών Ευάγγελος Καρέλλας, Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2000, σελίδες 34-74. Μετά βγάλετε μόνοι σας τα συμπεράσματά σας.).